

ဒံယလေကျမ်း - တစ်ရာတစ်ဆယ့်ခုနစ်

မကဗြမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပညတ်ကို ဖော်ထုတ်ခြင်း—ထွက်ပငြားရန် နိမိတ်၏ ပုံစံသဘာဝဆိုင်ရာ ခွဲခြားစိတ်ဖြာမှု

Jeff Pippenger
2024-03-05

ဆစ်စတာ ဝိုက်သည် မကဗြမီ ထုတ်ပန်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပညတ်ကို ခရစ်နှစ် ၆၆ ခုနှစ်တွင် ရောမစစ်တပ်များက ယရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းရံခဲ့ခြင်းအားဖြင့် ပုံဆောင်ကျိတ်ငြင်ဖော်ပြထားသော “နိမိတ်” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားပြီး ထိုသို့ပျက်စီးမှုတွင် မငြိရသော်လည်း မမငြိသော မျက်စိရှိသူများနှင့် ကဗြးရသော်လည်း မကဗြးသော နားရှိသူများဖြစ်သော လူတန်းစားတစ်ရပ်ကိုလည်း သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားသည်။

“အနန္တကာလသည် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့တွင် ပြန့်နှံ့လျက်ရှိ၏။ ကာရံကာသည် မကဗြမီ ဖယ်ရှား၍ ပေါ်လွင်စေရန်ရှိ၏။ ဤသို့သော လေးနက်၍ တာဝန်ကြီးမှားသော အနုအေးထားကို ယူဆောင်ထားသော ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဝိညာဉ်များ ပျက်စီးလျက်ရှိစဉ်တွင်၊ ကိုယ်ကျိုးအတွက် သက်သာချမ်းသာမှုကို ချစ်မပြတ်နိုးစွာ ဆုပ်ကိုင်လျက်၊ အဘယ်အမှုကို ပြုလျက်ရှိကပြန်သနည်း။ အဘယ်အရာကို စဉ်းစားလျက်ရှိကပြန်သနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသားများသည် အလွန်အမင်း ခဲယဉ်းမသိမသာ ဖြစ်သွားပြီလေ။ အခြားသူတို့၏ ကယ်တင်ခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်တို့၌ ပျက်စီးမှုတစ်ရပ် ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မခံစားနိုင်ကပြန်လေ။ မနားလည်နိုင်ကပြန်လေ။ ညီအစ်ကိုတို့၊ မျက်စိရှိသော်လည်း မမငြိ၊ နားရှိသော်လည်း မကဗြးသော အမျိုးအစားထဲက သင်တို့သည် ပါဝင်ကပြန်လေ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအလိုတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းအား သင်တို့အား ပေးတော်မူခဲ့သည်မှာ အချည်းနှီးဖြစ်သလေ။ သင်တို့ထံ သတိပေးချက်ပေးသတိပေးချက်ကို ပိုတော်မူခဲ့သည်မှာ အချည်းနှီးဖြစ်သလေ။ မငြိမိပြီးသော် မကဗြမီ ကျရောက်လာမည့်အရာများနှင့်စပ်လျဉ်းသော ထာဝရသမုမာတရား၏ ကြည့်ချက်များကို သင်တို့ ယုံကြည်ကပြန်လေ။ ဘုရားသခင်၏ တရားစီရင်ခြင်းများသည် လူများအပေါ်တွင် ဆွမ်းလျက်ရှိသည်ကို သင်တို့ ယုံကြည်ကပြန်လေ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း သင်တို့သည် သက်သာစွာ ထိုင်နေ၍၊ ပျင်းရိ၍၊ သတိမမူဘဲ၍၊ ပျော်ရွှင်မှုကို ချစ်မပြတ်နိုးလျက် နေနိုင်သေးသလေ။”

“ယခုအချိန်သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် မိမိတို့၏ချစ်ခင်စိတ်ကို လောက၌ ချိတ်ဆက်ထားရန် သို့မဟုတ် မိမိတို့၏ဘဏ္ဍာကို လောက၌ စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားရန် အချိန်မဟုတ်။ အစောပိုင်းတပည့်တော်တို့ကဲ့သို့ပင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် လူမနေသော တစ်ကိုယ်တည်းဆန်သော အရပ်များ၌ ခိုလှုံရာကို ရှာဖွေရန် အတင်းအကျပ်ဖြင့်ရမည့်အချိန်သည် မဝေးတော့ပါ။ ရောမစစ်တပ်များက ယရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားခြင်းသည် ယခုပညတ်ရှိ ခရစ်ယာန်များအတွက် ထွက်ပငြားရန် အချက်ပေးသင့်တော်ဖွဲ့ခဲ့သကဲ့သို့၊ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ဥပုသ်နေ့ကို အတည်ပြုအောင်အားဖြင့် ခိုင်းစေသော အမိန့်တော်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏နိုင်ငံက အာဏာကို လက်ခံယူခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် သတိပေးချက်တစ်ရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ၌ မျိုးကြီးများကို စွန့်ခွာ၍၊ ထိုနောက် မျိုငယ်များကိုပါ စွန့်ခွာပြီးတောင်တန်းများအတွင်းရှိ သီးခြားဆိတ်ငြိမ်ရာနေအိမ်များသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရန် ပြင်ဆင်ရမည့် အချိန်ဖြစ်လိမ့်မည်။”
Testimonies, volume 5, 464.

အမရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ မကဗြမီပေါ်ပေါက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပညတ်အပေါ်
“တောင်တန်းများအကဗြး သီးခြားတိတ်ဆိတ်သော အရပ်များရှိ အနားယူရာနေအိမ်များသို့

ပခြောင်းရွှေနေထိုင်ရန်အတွက် မျိုကြီးများမှ ထွက်ခွာပြီး ထိုနောက် မျိုငယ်များမှလည်း ထွက်ခွာရန် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရမည်” သတိပေးအချက်ပေး (နိမိတ်လက္ခဏာ) ဖြစ်သည်။ Laodicean Adventism သည် အမေရိကန်ပညာရေးထောင်စုအတွင်းရှိ တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေသနာအကျပ်အတည်းက The Great Controversy တွင် ဖော်ပြထားသော “နိမိတ်လက္ခဏာ” ကို ပညာရှင်စုစုသေသကို အများအားဖြင့် မသိနားမလည်သေးပေ။ ယင်းကို သုံးနှစ်ခွဲ၏ အစပိုင်းတွင် ပါဝင်ထွန်းသော “နိမိတ်လက္ခဏာ” ဖြင့် ပုံဆောင်ပြထားသည်။ အဒီ 66 ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော ယရုရှလင်မြို့၏ ပထမဆုံး ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခြင်း၌ ပညာရှင်စုစုသေသ “နိမိတ်လက္ခဏာ” သည်လည်း မကပြုပေါ်ပေါက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပဒေသနာအချိန်၌ မျှောက်တင်ထားသော “အလံတော်” ကို ပုံဆောင်လျက်ရှိသည်။

ယရုရှလင်မြို့၏ အမှန်တကယ်ဖျက်ဆီးခြင်းကို အဒီ ၇၀ ခုနှစ်တွင် တိတုက ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တိတု၏ ဝိုင်းရံမှုကိုလည်း အဒီ ၆၆ ခုနှစ်ရှိ ဆက်စတီယု၏ ဝိုင်းရံမှု၌ ပထမဦးစွာ ပုံဆောင်ထားခဲ့သည်။ အကခြောင်းမှာ ယရုရှလင် အရာတစ်ခု၏ အဆုံးကို အစအဦးတစ်ခုအားဖြင့် အစဉ်ပုံဖော်တော်မူသောကခြောင်းဖြစ်သည်။ ယရုပေးတော်မူခဲ့သော ထွက်ပေးရန် “နိမိတ်လက္ခဏာ” သည် တိတု၏ ဝိုင်းရံမှုမဟုတ်ဘဲ ဆက်စတီယု၏ အစပိုင်းရံမှုဖြစ်သည်။ တစ်ခုမှာ အစဉ်ရှိသော ဝိုင်းရံမှုဖြစ်ပြီး အခြားတစ်ခုမှာ အဆုံး၌ရှိသော ဝိုင်းရံမှုဖြစ်သည်။

“ယရုရှလင်မြို့ဖျက်ဆီးခံရသောအခါ ခရစ်ယာန်တစ်ဦးမျှ မပျက်စီးခဲ့။ ခရစ်တော်သည် မိမိ၏တပည့်တော်တို့အား သတိပေးချက်ကို ပေးထားတော်မူပြီးဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏စကားကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ကတိပေးထားသော အမှတ်လက္ခဏာကို စောင့်ကြည့်နေကြသည်။ ယရုရှလင် ‘သင်တို့သည် ယရုရှလင်မြို့ကို စစ်တပ်တို့ ဝိုင်းရံထားသည်ကို မငြိမသောအခါ၊ ၎င်း၏ ပျက်စီးခြင်း နီးပါပြီ’ သိကြသည်။ ထိုအခါ ယုဒပညာရှင် ရှိသောသူတို့သည် တောင်များသို့ ပြေးကွဲကြ၏။ မျိုးအလယ်၌ ရှိသောသူတို့လည်း ထွက်သွားကြ၍ ‘ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ လုကာ ၂၁:၂၀၊ ၂၁။ စက်တီယု၏ ဦးဆောင်မှုအောက်ရှိ ရောမစစ်တပ်တို့က မျို့ကို ဝိုင်းရံပြီးနောက်၊ ချက်ချင်းတိုက်ခိုက်ရန် အရာရာအဆင်ပြေနေသောကဲ့သို့ ထင်ရသောအချိန်တွင်ပင်၊ မမျှော်လင့်ဘဲ ဝိုင်းထားခြင်းကို ရုတ်တရက် စွန့်လွှတ်ခဲ့ကြသည်။ ဝိုင်းပတ်ခံထားရသူတို့သည် အောင်မြင်စွာ ခုခံနိုင်မည်ဟုသော မျှော်လင့်ချက်ကို ပျက်သုဉ်းလျက် လက်နက်ချရန် နီးကပ်နေကြခြင်း၌၊ ရောမဗိုလ်ချုပ်သည် ထင်ရှားသော အကခြောင်းပြုချက်တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ မိမိ၏တပည့်များကို ပြန်ရပ်သိမ်းသွားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာပညာဝသော အုပ်ထိန်းတော်မူခြင်းသည် မိမိ၏လူမျိုးတော်အကျိုးအတွက် အဖော်အပျက်များကို ညွှန်ကြားနေခဲ့သည်။ ကတိပေးထားသော အမှတ်လက္ခဏာကို စောင့်မျှော်နေသော ခရစ်ယာန်တို့အား ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်ကာ၊ ယခုအခါ ကယ်တင်ရှင်၏ သတိပေးချက်ကို နှာခံလိုသူ အားလုံးအတွက် အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ် ပေးအပ်ထားခဲ့သည်။ ဖြစ်ရပ်များကို ထိုသို့ ထိန်းချုပ်အုပ်စိုးတော်မူခဲ့သောကခြောင်း၊ ယုဒလူမျိုးများလည်းကောင်း၊ ရောမလူမျိုးများလည်းကောင်း ခရစ်ယာန်တို့၏ ထွက်ပေးခြင်းကို တားဆီးနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့ကြ။ စက်တီယု ဆုတ်ခွာသွားသောအခါ၊ ယရုရှလင်မှ ယုဒလူမျိုးတို့သည် ထွက်ပေး၍ သူ၏ ဆုတ်ခွာသည့် စစ်တပ်နောက်သို့ လိုက်လံတိုက်ခိုက်ကြသည်။ ထိုသို့ နှစ်ဖက်တပ်များ အပြည့်အဝ တိုက်ခိုက်နေစဉ်တွင်၊ ခရစ်ယာန်တို့သည် မျို့မှ ထွက်ခွာရန် အခွင့်အရေး ရရှိခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင်လည်း၊ သူတို့ကို လမ်းတွင် တားဆီးဖမ်းဆီးရန် ကြိုးပမ်းနိုင်မည့် ရန်သူများမှ နိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး ကင်းရှင်းနေခဲ့သည်။ ဝိုင်းရံထားသော အချိန်၌၊ ယုဒလူမျိုးတို့သည် တံတော်ပုံကို ကျင်းပရန် ယရုရှလင်၌ စုဝေးနေကြပြန်၍၊ နယ်မြေအနှံ့ရှိ ခရစ်ယာန်တို့သည် အနှံ့အယှက်မရှိဘဲ လွတ်မြောက်ထွက်ခွာနိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် နှောင်နှမ်းမနှုတ် ယာဇ်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက် မဟုတ်သော၊ ယာဇ်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် ပရေအာပညာရှိသည့် ပယ်လလာမြို့ကြားဟူသော လုံခြုံရာနေရာသို့ ပြေးလွှားထွက်သွားကြသည်။”

ခရစ်တော်သည် ထိုသမိုင်းခတ်ရှိ ခရစ်ယာန်များအတွက် မှတ်တမ်းတင်ထားတော်မူခဲ့သော သတိပေး “နိမိတ်လက္ခဏာ” ကို အဒေါ် ၆၆ ခုနှစ်တွင် စက်စတီးယပ်စ်က ယရုရှလင်မြို့ရှိ ဝိုင်းရံခြင်းအားဖြင့် ပြည့်စုံစေခဲ့သော်လည်း၊ အဒေါ် ၇၀ ခုနှစ်တွင် တိတုစ်၏ ဝိုင်းရံခြင်းကမူ ထွက်ပေးရန် “နိမိတ်လက္ခဏာ” တစ်စုံတစ်ရာမျှ မပေးခဲ့ပေ။ ထိုဝိုင်းရံခြင်းကာလ၌ မြို့ထဲတွင် ခရစ်ယာန်တစ်ဦးမျှ မကျန်ရှိတော့ဘဲ၊ ထိုနောက်ဆုံးဝိုင်းရံခြင်းက ယရုရှလင်မြို့၏ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ဦးတည်စေခဲ့သည်။ ယရုရှလင်မြို့ ဖျက်ဆီးခံရစဉ်တွင်လည်း “ခရစ်ယာန်တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပျက်စီးခဲ့” ကျောင်း၊ အကျောင်းမူကား ခရစ်ယာန်များသည် ထိုသမိုင်းဖြစ်စဉ်၏ အစတွင်ပင် ထွက်ပေးသွားခဲ့ကြပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“စေတီယုနှင့် သူ၏စစ်တပ်ကို လိုက်လံဖိအားပေးနေသော ယုဒအင်အားစုများသည် သူတို့၏ နောက်တန်းပေါ်သို့ အလွန်ပင်းထန်စွာ ကျရောက်တိုက်ခိုက်သဖြင့်၊ ထိုသူတို့အား အလုံးစုံဖျက်ဆီးခြင်းသို့ပင် ရောက်စေနိုင်မည့် အန္တတရာယ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ ရောမတို့သည် မိမိတို့၏ ဆုတ်ခွာမှုကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အလွန်ခက်ခဲစွာ ကြိုးပမ်းရသည်။ ယုဒတို့မူ ဆုံးရှုံးမှုမရှိသလောက်ဖြင့် လွတ်မြောက်ခဲ့ကြပြီ။ မိမိတို့ လုယူရရှိသော ပစ္စည်းများနှင့်အတူ အောင်ပွဲခံလျက် ယရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြသည်။ သို့သော် ဤမြေသာသော အောင်မြင်မှုသည် သူတို့အတွက် မကောင်းသောအရာသာ ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ ယင်းသည် ရောမတို့ကို ဆန့်ကျင်၍ ခေါင်းမာစွာ တော်လှန်လိုသော စိတ်ဓာတ်ကို သူတို့အတွင်း နိုးဆူပေးခဲ့ပြီး၊ ထိုစိတ်ဓာတ်က မကပြီပင် အပြစ်ဒဏ်ခံရရန် ချမှတ်ထားသော မျိုးအပေါ် ဖော်ပြ၍မကုန်နိုင်သော ဒုက္ခဆင်းရဲကို ကျရောက်စေခဲ့သည်။”

“တိတုက ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ပြန်လည်စတင်သောအခါ ယရုရှလင်မြို့ပြင်သို့ ကျရောက်ခဲ့သော ကပ်ဘေးအန္တတရာယ်များသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ မြို့ကို ပသခါပွဲကာလ၌ ဝိုင်းရံထားခဲ့ရာ၊ ထိုအချိန်တွင် ယုဒလူမျိုး သန်းပေါင်းများစွာသည် မျိုးရိုးအတွင်း၌ စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။” The Great Controversy, 31.

ခရီးရှည်တံပွဲတော်သည် ခရစ်နှစ် ၆၆ ခုနှစ်မှ ခရစ်နှစ် ၇၀ ခုနှစ် ပသခါပွဲတော်တိုင်အောင် သုံးနှစ်ခွဲဖြစ်ပြီး၊ ပရောဖက်ပျူအိုဗီယာယံအရ ထိုကာလသည် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ်ရက် ဖြစ်သည်။ ခရစ်နှစ် ၆၆ မှ ၇၀ အထိ အယူမှားရောမသည် သန်ရှင်းရာဌာနနှင့် တပ်အစုကို နင်းချဖျက်ဆီးခဲ့သကဲ့သို့၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းရောမလည်း ခရစ်နှစ် ၅၃၈ မှ ၅၇၈ အထိ လေးဆယ့်နှစ်လကပြ သန်ရှင်းသောမြို့ကို နင်းချခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ဗိမာန်တော်၏ပြင်ဘက်တရားရုံးကိုမူ ချန်ထား၍ မတိုင်းနှင့်။ အကျောင်းမူကား၊ ထိုအရာကို အမျိုးသားတကာတို့အား ပေးအပ်ထားပြီးဖြစ်၏။ ထိုပြင် သန်ရှင်းသောမြို့ကိုလည်း သူတို့သည် လေးဆယ့်နှစ်လပတ်လုံး နင်းချလေိမ့်မည်။ ဗျာဒိတ် ၁၁:၂

ပဂန်ရောမနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာပိုင် ရောမ နှစ်မျိုးလုံးသည် ယရုရှလင်မြို့ကို တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ် ရက် (နှစ်) ကပြ နင်းချခဲ့ကြပြန်သဖြင့်၊ ယင်းက နောက်ဆုံးကာလ၏ ဝိညာဉ်ရေးရာ ယရုရှလင်ကို ခတ်သစ်ရောမက သင့်ကတေဆိုင်ရာ တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြောက်ဆယ် ရက်ကာလအတွင်း နင်းချမည်ကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ ထိုသင့်ကတေဆိုင်ရာ ကာလသည် သစေသောဒဏ်ရာ ပြန်လည်ပျောက်ကင်းသည့်အခါ၊ အမရေိကန်ပြည်ထောင်စု၌ မကပြီမီ ရောက်ရှိလာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ပေသော် စတင်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် ငါသည် ထိုတိရစ္ဆာန်၏ ခေါင်းတစ်လုံးကို သေခြင်းသို့ဒဏ်ရာရသကဲ့သို့ မငြိရ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ သစေသောဒဏ်ရာသည် ပျောက်ကင်းသွား၏။ ထိုကျောင်း လောကတစ်ခုလုံးသည် ထိုတိရစ္ဆာန်နောက်သို့ အံ့ဩချီးမွမ်းလျက် လိုက်သွားကြ၏။ တိရစ္ဆာန်အား အာဏာပေးသော နဂါးကိုလည်း ကိုးကွယ်ကြ၏။ ထိုတိရစ္ဆာန်ကိုလည်း ကိုးကွယ်၍၊ “တိရစ္ဆာန်နှင့် တူသောသူ မည်သူရှိသနည်း။ သူနှင့် စစ်တိုက်နိုင်သောသူ မည်သူရှိသနည်း” ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူအား

ကိစ္စကျယ်သောစကားများနှင့် ဘုရားသခင်ကို ပြောဆိုသောစကားများ ပြောဆိုရန် ပါးစပ်တစ်ပါး ပေးအပ်တော်မူ၏။ ထိုပြင် လေးဆယ့်နှစ်လတိုင်တိုင် ဆက်လက်ပြုမူနိုင်ရန် အာဏာကိုလည်း ပေးအပ်တော်မူ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၃:၃-၅။

ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို သင့်ကတေပဌာန လေးဆယ့်နှစ်လကာလသည် တနှင့်ဂန္ဓနေ့ဥပဒေအကျပ်အတည်း၏ “နာရီ” ဖြစ်သည်။ ထို “နာရီ” သည် “အမှတ်လကုခဏာ” တစ်ရပ် (အလံသင့်ကတေ) ဖြစ် စတင်၍ “အမှတ်လကုခဏာများ” ဖြစ် အဆုံးသတ်သည်။ တနှင့်ဂန္ဓနေ့ဥပဒေတွင် ပေါ်ထွန်းမည့် အလံသင့်ကတေ၏ “အမှတ်လကုခဏာ” သည် ဗာဗလေန်၌ ကျန်ရှိနေသေးသော ခရစ်ယာန်များကို အခြားတောင်ကုန်းများအထက်သို့ ချိုးမြှောက်ထားသော (မျှတင်ထားသော) ဘုန်းအသရေပေ၌ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်သို့ ထွက်ပြေးစေမည်။

နောက်ဆုံးသောကာလ၌၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တည်ရာတောင်သည် တောင်များ၏အထွတ်၌ တည်ခင်းခြင်းခံရမည်ဖြစ်၍၊ တောင်ကုန်းများအထက်၌လည်း မြှောက်တင်ခြင်းခံရမည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ထိုတောင်သို့ စီးဝင်ကပ်ပြီမည်။ လူများစွာတို့သည် သွား၍၊ “လာကပြ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်၊ ယာကုပ်၏ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ တက်ကကြို။ ကိုယ်တော်သည် မိမိ၏လမ်းခရီးများကို ငါတို့အား သင်ကျမ်းတော်မူမည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်၏လမ်းကခြင်းများ၌ လျှောက်ကပ်မည်။ အကခြင်းမူကား၊ တရားသည် ဇီအန်မှ ထွက်လာမည်ဖြစ်ပီပြီ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယရေရှလင်မြို့မှ ထွက်လာမည်” ဟု ဆိုကပြီမည်။ ဟရောယ ၂:၂၊ ၃။

တနှင့်ဂန္ဓနေ့ဥပဒေကို အတင်းအကျပ် ပြဋ္ဌာန်းသည့် အမိန့်ထုတ်ပြန်ချိန်တွင် မျိုးမျိုးမှ ထွက်ပြေးခြင်းသည် ခရစ်ယာန်တို့က အဒေ ၆၆ ခုနှစ်တွင် ထွက်ပြေးခဲ့ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ အဒေ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် တဏှာကတော်ရသို့ ထွက်ပြေးသွားခဲ့သော အသင်းတော်၏ ထွက်ပြေးခြင်းနှင့်လည်းကောင်း ရှုပေးပုံသဏ္ဍာန်အဖြစ် ဖော်ပြထားခဲ့သည်။

ထိုမိန့်မသည် တဏှာကတော်ရသို့ ထွက်ပြေးလေ၏။ ထိုအရပ်၌ ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်ထားတော်မူသော နရောတစ်ခုရှိ၏။ ထိုနရော၌ သူမကို ရက်ပေါင်းတစ်ထောင်နှစ်ရာခန့်မြောက်ဆယ်တိုင်အောင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ကပ်မည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၂:၆။

ယရေရှလင်မြို့၏ ပျက်စီးခြင်းသည် ပထမအကျိမ် ဝိုင်းရံခြင်းမှ နောက်ဆုံးအကျိမ် ဝိုင်းရံခြင်းတိုင်အောင် သုံးနှစ်ခွဲ ကြာမြင့်ခဲ့သော်လည်း၊ လာမည့် ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း သတိပေးသတင်းစကားကို စုစုပေါင်း ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး ပေးခဲ့ပီပြီ၊ ထိုကာလမှာ ပထမအကျိမ် ဝိုင်းရံခြင်းမတိုင်မီ သုံးနှစ်ခွဲနှင့် ထိုအပြီးတွင် သုံးနှစ်ခွဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

“ယရေရှလင်မြို့၏ ပျက်စီးခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ခရစ်တော်ပေးခဲ့သမျှသော ကြိုတင်ဟောကမ်းများအားလုံးသည် အတိအကျ ပြည့်စုံခဲ့ကြသည်။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ သတိပေးနှုတ်ကပတ်တော်၏ အမှန်တရားကို ကိုယ်တိုင်ကြံတွေးခဲ့ကြသည်— ‘သင်တို့ ချိန်တွယ်သော အချိန်နှင့်အမျှ၊ သင်တို့အားလည်း ထိုအတိုင်းပင် ပြန်လည်ချိန်တွယ်ခြင်း ခံရလိမ့်မည်။’ မဿ ၇:၂။”

“အမှတ်လကုခဏာများနှင့် အံ့ဖွယ်အမှုများ ပေါ်ထွန်းလာပြီ၊ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းကို ကြိုတင်ညွှန်ပြောပြရန်ဖြစ်သည်။ ညအလယ်၌ သဘာဝမဟုတ်သော အလင်းရောင်တစ်ရပ်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇေလလင်အပေါ်၌ တောက်ပလျက်ရှိ၏။ နဝေင်ချိန်၌ မိုဃ်းတိမ်များအပေါ်တွင် စစ်ရထားများနှင့် စစ်မှုထမ်းယောက်ျားများသည် တိုက်ပွဲအတွက် စုဝေးနေကြသကဲ့သို့ ပုံဖော်ထင်ရှားလေ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ညဉ့်အခါ

အမှတ်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော ယဇ်ပုရဇာတိတ်တို့သည် လျှို့ဝှက်ဆန်းကပြသော အသံများကကြောင့် ထိတ်လန့်ကကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြ၏။ မကြာမီသည် လုပ်ခါ၍ 'ငါတို့သည် ဤအရပ်မှ ထွက်ခွာကကြွ' ဟု ကြွေးကြော်နေသော အသံများကို ကြားရလေ၏။ လူနှစ်ဆယ်ခန့်ဖြင့်ပင် ပိတ်ရန် အလွန်ခက်ခဲလောက်အောင် လေးလံပြီး တစ်ခဲနက်ကျောက်ခင်းပင့်အတွင်း နက်ရှိုင်းစွာ ချုပ်နှောင်ထားသော ကြီးမားလှသည့် သံတံများဖြင့် ခိုင်ခံ့စွာ တပ်ဆင်ထားသည့် အရှေ့ဘက်တံခါးကြီးသည် မငြိမ်သော အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ ညသန်းခေါင်၌ ပွင့်သွားလေ၏။—Milman, The History of the Jews, book 13.”

“နှစ်ခုနှစ်ခုတိုင်အောင် လူတစ်ဦးသည် ယရေရုလင်မြို့၏ လမ်းများပေါ်၌ အထက်အောက် သွားလာလျက်၊ ထိုမြို့အပေါ် ကျရောက်လာမည့် ဘေးဒုက္ခများကို ကြည့်လာလျက် နေခဲ့သည်။ နေ့တွင်လည်း ညတွင်လည်း သူသည် ဤတစ်ရိုင်းသံဖြင့် ဝမ်းနည်းသံချင်းကို ဆက်လက်မပြောတမ်းခဲ့သည်။ ‘အရှေ့ဘက်မှ အသံတစ်သံ! အနောက်ဘက်မှ အသံတစ်သံ! လထေလေးမျက်နှာမှ အသံတစ်သံ! ယရေရုလင်မြို့ကို ဆန့်ကျင်သော အသံတစ်သံ၊ ဗိမာန်တော်ကို ဆန့်ကျင်သော အသံတစ်သံ! သတိုးသားများနှင့် သတိုးသမီးများကို ဆန့်ကျင်သော အသံတစ်သံ! လူမျိုးအပေါင်းကို ဆန့်ကျင်သော အသံတစ်သံ!’—Ibid. ဤအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော သူ့ကို ထောင်ချ၍ ကြိမ်ဒဏ်ပေးခဲ့ကြပြန်လည်း၊ သူ၏နှုတ်ခမ်းမှ မကျနေပဲညည်းညူသံ တစ်စုံတစ်ရာမျှ မထွက်ပေါ်ခဲ့။ စစ်ကားခင်းနှင့် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခင်းတို့ကို သူက ‘ယရေရုလင်မြို့အတွက် ဘေး၊ ဘေး!’ ထိုမြို့ပြုပြားတို့အတွက် ဘေး၊ ဘေး!’ ဟူ၍သာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။ သူ့ကိုပြင်ဟာဇာခံသော ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုအတွင်း သူ့အသတ်ခံရသည့်အချိန်တိုင်အောင် သူ၏ သတိပေးကျွမ်းကျင်သည့် မရပ်မနား ဆက်လက်ရှိနေခဲ့သည်။” The Great Controversy, 29, 30.

ခရစ်သက္ကရာဇ် ၇၀ ခုနှစ်တွင် စာသားအနက်အရ ယရေရုလင်မြို့၏ နောက်ဆုံးဖျက်ဆီးခင်းမတိုင်မီ၊ “ဘေးဒုက္ခနှင့် ပျက်စီးခြင်း” ကို ဖော်ထုတ်ပြသော “နိမိတ်လက္ခဏာများနှင့် အံ့ဖွယ်များ” ရှိခဲ့သည်။ သတိပေးသော “နိမိတ်လက္ခဏာများ” သည် ပထမဆုံး ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်မှုမတိုင်မီ သုံးနှစ်ခွဲကာလတစ်လျှောက်နှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ဦးတည်သွားသော သုံးနှစ်ခွဲကာလတစ်လျှောက်၌ ထင်ရှားပြသခဲ့သည်။ လာမည့် ဖျက်ဆီးခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြသော “နိမိတ်လက္ခဏာများ” (အများကိန်း) သည် ထွက်ပေါ်ရန် သတိပေးသော “နိမိတ်လက္ခဏာ” မဟုတ်ဘဲ၊ ကျေးဇူးတော်စမ်းသပ်ကာလ မကပြီမီ ပိတ်သိမ်းတော့မည့်အကြောင်း ကြည့်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

၅၃၈ ခုနှစ်မှ ၅၇၉ ခုနှစ်အထိ ဝိညာဉ်ရေးရာ ယရေရုလင်သည် နှင်းချခေံရသောအချိန်၌ ထွက်ပေါ်ရန် သတိပေးသော “နိမိတ်” သည် ဖျက်ဆီးခြင်း၏ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာ ပေါ်ထွန်းလာသောအခါဖြစ်ပြီး ထိုသည် “အပစ်၏လူ” သည် “ပျက်စီးခြင်း၏သား” အဖြစ် “ဖော်ပြခြင်းခံရ” သောအချိန်ဖြစ်သည်။ သူသည် “ဘုရားသခင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမျှသောအရာ၊ သို့မဟုတ် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သမျှသောအရာအပေါ်၌ ဆန့်ကျင်၍ မိမိကိုယ်ကို ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်၌ ထိုင်လျက် မိမိကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ဖြစ်သည်ဟု ပြော၏။”

ထို့ကြောင့်၊ ပရဇာဖက် ဒီယလေအားဖြင့် ဟောကြားထားသော ဖျက်ဆီးခြင်း၏ ရှုရာဖွယ်အရာသည် သန်ရှင်းရာဌာန၌ ရပ်တည်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့မငြိမ့်ကြပြောအခါ၊ (ဖတ်သောသူသည် နားလည်စေ။) မသု 24:15။

ထိုသမိုင်းကာလရှိ ခရစ်ယာန်များသည် ထို “နိမိတ်လက္ခဏာ” ကို အသိအမှတ်ပြုပြောအခါ၊ သူတို့သည် တကောနုတာရသို့ နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာခန့်အောင် ထွက်ပေါ်သွားကြသည်။

ယဇ်ပုရဇာတိတ်အဝတ်အစားများဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားကာ အသင်းတော်ထဲသို့ သွင်းယူလာခဲ့သော လှည့်ဖြားမှုများနှင့် ရှုရာဖွယ်အမှုများကို ဆန့်ကျင်ရပ်တည်၍ တည်ကြည်ခိုင်မာနေလေသူများအဖို့

အလွန်ပင်းထန်သော ရုန်းကန်မှုတစ်ရပ် လိုအပ်ခဲ့သည်။ သမ္မတကျမ်းစာကို ယုံကြည်ခြင်း၏ စံနှုန်းအဖို့ လက်မခံကြကုန်ပေ။ ဘာသာရေးလွတ်လပ်ခွင့်ဆိုင်ရာ အယူဝါဒကို အယူမှားဟု ခေါ်ဆိုပြောဆို ထိုအယူကို ထောက်ခံသူများကို မုန်းတီး၍ ပယ်ရှားကန်သတ်ကြသည်။

“ရှည်လျား၍ ပင်းထန်သော ပဋိပက္ခတစ်ရပ်အပေါ်တွင်၊ သစ္စာရှိသော လူနည်းစုသည် ဖောက်ပြန်သော အသင်းတော်က မမှန်ကန်မှုနှင့် ရုပ်တူကိုးကွယ်မှုမှ မိမိကိုယ်ကို လွတ်မြောက်စေရန်ကို ဆက်လက်ငြိုးဆန်နေပေ။ ထိုအသင်းတော်နှင့်ရှိသမျှ ပေါင်းစည်းမှုအားလုံးကို ဖျက်သိမ်းရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နှာခံလိုပါက၊ ခွဲထွက်ခြင်းသည် အကျိုးမဲ့ မဖြစ်မနေလိုအပ်သည်ဟု သူတို့ မမြင်ကြပါ။ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဝိညာဉ်များအတွက် သစ္စာတော်သော အမှားများကို သည်းခံရန် မဝံ့ကပြုထိုပြင် မိမိတို့၏ သားသမီးများနှင့် မြေးမမြီးများ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို အနုတရားပျက်စီးစွာ စံနှုန်းကိုလည်း မထားဝံ့ကပြု ငိုမြီးချမ်းမှုနှင့် ညီညွတ်မှုကို အာမခံရရှိစေရန်အတွက်၊ ဘုရားသခင်အပေါ် သစ္စာစေတနာဖြင့် ကိုက်ညီသမျှ အလှူပေးမှုမျိုးစုံကို သူတို့ ပြုလုပ်ရန် အသင့်ရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် မူဝါဒကို စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် ရရှိသော ငိုမြီးချမ်းမှုသည် အလွန်စူးစူးစွာ ဝယ်ယူရသကဲ့သို့ ဖြစ်မည်ဟု သူတို့ ခံစားကြသည်။ အကယ်၍ ညီညွတ်မှုကို သမ္မတတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတို့ကို အလှူပေးညှိနှိုင်းခြင်းအားဖြင့်သာ ရရှိနိုင်မည်ဆိုလျှင်၊ ကွဲပြားမှု ရှိပါစေ၊ စစ်ပင် ဖြစ်ပါစေ။” The Great Controversy, 45.

ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခွဲကြောက်ဆယ်၏ အဆုံးသို့ နီးကပ်လာစဉ်တွင် “နိမိတ်လက္ခဏာများ” (ဗဟုဝဠာ) ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ကြသည်။ ထိုပင် အယူဝါဒဘက်မှ ရောမသည် အမှန်တကယ်ရှိသော ယရုရှလင်မြို့ကို နှစ်တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခွဲကြောက်ဆယ်နှစ်ကာလ၏ အဆုံး၌ ခြေဖြင့်နှင်းချခဲ့သောအချိန်၌ ပေါ်ထွန်းခဲ့သည့် “နိမိတ်လက္ခဏာများ” ကဲ့သို့ပင်၊ ထို “နိမိတ်လက္ခဏာများ” သည် ပြေးလွှားရန် အချက်ပေးနိမိတ်များ မဟုတ်ခဲ့ပါ။

“ကယ်တင်ရှင်သည် မိမိကျွတ်တော်မူခြင်း၏ လက္ခဏာများကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုထက်မက၊ ထိုလက္ခဏာများအနက် ပထမဆုံးသောလက္ခဏာ ပေါ်ထွန်းမည့်အချိန်ကိုလည်း သတ်မှတ်တော်မူ၏။ ‘ထိုနဂါးများ၏ ဆင်းရဲဒုက္ခပေးခြင်းကောက် ချက်ချင်းပင် နှသေသည် မှောင်မိုက်သွားလိမ့်မည်။ လသည်လည်း မိမိအလင်းကို မပေးဘဲနေမည်။ ကပြန်များသည် ကောင်းကင်မှ ကျလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးများလည်း လှုပ်ရှားတုန်ခါလိမ့်မည်။ ထိုနဂါး လူသားသားတော်၏ လက္ခဏာသည် ကောင်းကင်၌ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ထိုအခါ မြေကြီးပြေပြေရှိ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့သည် ငိုကျခြင်းမပြုတမ်းကပြန်မည်။ သူတို့သည်လည်း လူသားသားတော်ကို တန်ခိုးနှင့် ဘုန်းအသရေကျော်စွာဖြင့် ကောင်းကင်မိုးတိမ်များပေါ်၌ ကျွတ်တော်မူသည်ကို မမြင်ကြပါမည်။ ထိုအခါ တံပိုးသံကြီးနှင့်အတူ မိမိကောင်းကင်တမန်များကို စလွှတ်တော်မူမည်။ သူတို့သည်လည်း လမျှော်နာလဒေဘက်မှ၊ ကောင်းကင်အဆုံးတစ်ဘက်မှ တစ်ဘက်သို့တိုင်အောင်၊ ရွေးကောက်တော်မူသောသူတို့ကို စုဝေးစေကြပါမည်။”

“ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအာဏာပိုင်၏ ကြီးမားသော နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း အဆုံးသတ်ချိန်၌ နှသေသည် မှောင်မိုက်သွားမည်ဖြစ်၍ လသည်လည်း မိမိအလင်းကို မပေးတော့ဟု ခရစ်တော်က ကြေညာတော်မူခဲ့သည်။ ထိုနဂါး ကောင်းကင်မှ ကပြန်တို့ ကျမည်ဖြစ်သည်။ ထိုနဂါး ကိုယ်တော်က ‘သဖန်းပင်၏ ဥပမာကို သင်ယူကြည့်။ ၎င်း၏ အကိုင်းသည် နှည်းသွေး၍ အရွက်များ ပေါက်ထွက်လာသောအခါ နှစ်ကာလ နီးပါပြီ။ သင်တို့ သိကြ၏။ ထိုနှည်းတူ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့အရာခပ်သိမ်းကို မမြင်ကြပြေအခါ ကိုယ်တော်သည် နီးပါပြီတံခါးဝများ၌ပင် ရောက်ရှိနေပေပြီ။ သိကြပြေ’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။ မသေ 24:32, 33, margin.”

“ခရစ်တော်သည် မိမိကျွတ်တော်မူမည့်အချိန်နှင့်ဆိုင်သော နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်သည် မိမိသည် နီးကပ်လာပါပြီတံခါးဝတွင်ပင် ရောက်ရှိနေပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ သိနိုင်ကြောင်း

ကဏ္ဍတစ်ခုခုသည်။ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာများကို မငြိရသောသူတို့အကခြင်း ကိုယ်တော်က 'ကျမ်းဆက်သည် ကျွန်ုပ်တို့အလုံးစုံ ပညာစုံမည့်တိုင်အောင် မပျောက်ကွယ်သွားရ' ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လက္ခဏာများသည် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါ။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်ဘုရား၏ ကျွဲသားခြင်းသည် နိုးကပ်လက်တင်ရှိနပေါ်ဖြူကခြင်းကို သဘောတူ သိကပြုသည်။ ကိုယ်တော်က 'ကောင်းကင်နှင့် မကြီးပြည် ကွယ်ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ သို့သော် ငါ့စကားတို့သည် မကွယ်မပျောက်ရ' ဟု မိန့်တော်မူသည်။" The Desire of Ages, 631, 632.

ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမအင်ပါယာက ယရုရှလင်မြို့ကို နင်းချခဲ့သော "သုံးနှစ်ခွဲ" ကာလ အဆုံးသို့ ရောက်လာစဉ်တွင် ခရစ်တော်၏ ကျွဲသားခြင်းကို ဖော်ထုတ်ပြောပြပြီး မိလားရင်းသမိုင်းကို ဖွင့်လှစ်ပေးသော "နိမိတ်လက္ခဏာများ" အစဉ်အလာတစ်ရပ် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ မိလားရင်းသမိုင်းသည် နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များတွင် အကုန်အရာတစ်လုံးမလွဲ ထပ်မံဖော်ပြပေးရမည်။ "ကျမ်းမင်းဆိုင်ရာ ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု၏ အဆုံးကာလ၌" ပေါ်ထွက်ခဲ့သော ထို "နိမိတ်လက္ခဏာများ" သည် ပုပ်ရောမအင်ပါယာက ခရစ်နှစ် ၆၆ မှ ၇၀ အတွင်း ယရုရှလင်မြို့ကို နင်းချခဲ့သော သုံးနှစ်ခွဲကာလ အဆုံးသို့ ရောက်လာစဉ် ပေါ်ထွက်ခဲ့သော "နိမိတ်လက္ခဏာများ" အားဖွင့် ပုံရိပ်တင်ကျိတ်ပြောဖော်ပြထားပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သက်သေခံနှစ်ပါးအပေါ် အခြေခံလျက်၊ ခတ်သစ်ရောမ၏ သမိုင်းအတွင်း ထွက်ပေါ်ရန် သတိပေးသော နိမိတ်ဖြစ်သည့် ကျမ်းမင်းဆိုင်ရာ မြင်လျှင်ဖြစ်ပွားသော အချိန်၌ မျှော်တင်ထားသော အလံတော်၏ "နိမိတ်" တစ်ခု ရှိမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအပေါ် နောက်ဆုံးသောနေ့ရက်များတွင် ခတ်သစ်ရောမ၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုကာလ အဆုံးသို့ ရောက်လာစဉ် ပေါ်ပေါက်မည့် အများကိန်း "နိမိတ်လက္ခဏာများ" လည်း ရှိမည်ဖြစ်သည်။

ဤလောကကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြထားပါမည်။

"လူကာကျမ်း အခန်း ၂၁ ကို ဖတ်ပါ။ ထိုအခန်းတွင် ခရစ်တော်သည် ကျင့်သို့ သတိပေးတော်မူ၏— 'သင်တို့၏စိတ်နှလုံးများသည် အလွန်အကျွံစားသောက်ခြင်း၊ မူးယစ်ခြင်း၊ ကျွဲသားတတ်၏ စိုးရိမ်ပူပန်မှုများကြောင့် လေးလံထိုင်းမိုင်းသွား၍၊ ထိုနေ့ရက်သည် သင်တို့အပေါ် မသိမသာ ရောက်လာမည်ကို စိုးရိမ်၍ ကိုယ်ကိုယ် သတိပူပြုပြော့။ အကခြင်းမူကား၊ မကြီးပြည်လုံးပေါ်၌ နေထိုင်သမျှသောသူအပေါ်သို့ ထင်ချောက်ကဲ့သို့ ထိနေရက်သည် ရောက်လာလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဖြစ်လာတုံ့သော ကျွဲသားအလုံးစုံတို့မှ လွတ်မြောက်၍ လူသား၏သားတော်၏ရှုထောင့်၌ ရပ်တည်ခွင့်ရရန် အစဉ်စောင့်ကည့်လျက် ဆုတောင်းကပြော့' (Luke 21:34-36)။"

"ကာလ၏လက္ခဏာများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏လောက၌ ပညာစုံလျက်ရှိကပြုလည်း၊ အသင်းတော်များသည် ယဘောယျအားဖွင့် အိပ်မောကျနကေပြုသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ 'ကည့်ရှုလော့၊ သတိုးသားလာပါ။ သူ့ကို ကျင့်ဆိုင်ရန် ထွက်သွားကပြော့' ဟူသော အော်ဟစ်သံပေါ်လာသောအခါ မိမိတို့မီးအိမ်များ၌ ဆီမရှိကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့သော မိုက်မဲသော ကညာတို့၏ အတွေးအကြံမြှ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပေးခြင်းကို မခံယူသင့်ပေသလော။ ထိုသူတို့သည် ဆီဝယ်ရန် သွားနေစဉ်တွင် သတိုးသားသည် ပညာရှိသော ကညာတို့နှင့်အတူ မငှက်လာပွဲစားသောက်သို့ ဝင်သွား၍ တံခါးလည်း ပိတ်ထားလျက်ရှိ၏။ မိုက်မဲသော ကညာတို့သည် ဧည့်ခံခန်းမသို့ ရောက်လာသောအခါ မမျှော်လင့်ထားသော ငြိမ်းပယ်ခြင်းကို ခံကြရ၏။ ပွဲတော်၏ အရင်က 'ငါသည် သင်တို့ကို မသိ' ဟု ကပြော၏။ ထိုသူတို့သည် ည၏ အမှောင်ထုအတွင်း၊ လူသူကင်းမဲ့သော လမ်းမပေါ်၌ အပြင်ဘက်၌ပင် ရပ်နေရန် ချန်ထားခံခဲ့ရကြ၏။" Manuscript Releases, volume 15, 229.